

WICWAM

JAARGANG 23 • NOVEMBER 2019

MICHEL LOUWAGIE

"KAA Gent stelt het uitstekend"

Plaats om te spelen, ruimte om te groeien.

Ons doel? Een duurzame toekomst, voor ons allemaal.

De keuzes die je vandaag maakt voor je geld bepalen mee hoe de wereld er morgen uit ziet. Daarom kiest vdk bank al jaren voluit voor een duurzaam ethische aanpak. Dat betekent dat we je steunen in wat jij nodig hebt in je leven, maar tegelijk kijken naar wat goed is voor de wereld rondom jou. En dat we je geld alleen investeren in zaken die van belang zijn voor ons allemaal. Vandaag. En morgen.

vdk.be

voor het leven

VOORWOORD VAN DE VOORZITTER

Beste Buffalo's,

We hebben onze seizoensstart deze keer niet gemist en hebben ons stevig in de top zes genesteld. Alles kan altijd beter natuurlijk, zo hebben we in enkele wedstrijden buitenshuis misschien te weinig punten behaald. We mogen daarbij niet vergeten dat we een totaal nieuw team op de been hebben gebracht met op cruciale posities nieuwe spelers. Met deze niet onbelangrijke vaststelling in gedachten, ben ik zeer tevreden over het eerste derde van de competitie.

Nu komen er een aantal heel belangrijke wedstrijden aan waarin we onze thuisreputatie alle eer willen aandoen. Deze Wigwam verschijnt wanneer Standard bij ons op bezoek komt, altijd een blij en spannend weerzien met onze ex-coach Michel Preud'homme.

Wat de toekomst brengt, kan ik niet voorspellen, behalve dan dat we er alles zullen aan doen om onze ploeg intact te houden. De contractverlengingen van Roman Yaremchuk en Jonathan David zijn een teken aan de wand en

niet vergeten dat we deze maand ook nog Giorgi Chakvetadze recupereren na een lange blessure waarvan hij prima is hersteld.

De sfeer in de Ghelamco is ook weer die van het kampioenseizoen. De creatie van het sfeervak op vraag van onze harde supporterskern is een voltreffer gebleken. Ik moet de fans danken die daartoe de aanzet hebben gegeven. Het sfeervak zet het hele stadion in vuur en vlam en dat draagt onmiskenbaar bij tot de eeuwige drang naar voren van onze ploeg.

COBW!

Uw voorzitter.

A handwritten signature in white ink, which appears to read 'Ivan De Witte'. The signature is stylized with long, sweeping lines.

Ivan De Witte
Voorzitter KAA Gent

ESIGN
WEB & GRAPHICS

E-commerce is hot!

Je weet het of niet, maar het Belgisch e-commerce-landschap blijft groeien en daar maken wij graag deel van uit! Van luxehandtassen tot babyspullen, wij lanceren jouw webhop op maat. 't Zal wel zijn! KAAl ging met ons in zee en heeft een custom made online shop die wij voor hen op poten hebben gezet. Met je eigen ogen zien? Surf naar shop.kaai.eu

Wil jij jouw product ook online aanbieden?

Esign en jouw webshop, da goa goe tuupe!

WEBSITES

E-COMMERCE

GRAPHIC DESIGN

ONLINE MARKETING

next generation TEAMWEAR

CRAFT ::

OFFICIAL SUPPLIER OF

KAA GENT
— STAMNUMMER 7 —

MICHEL LOUWAGIE

AL DERTIG JAAR OP DE BRES VOOR DE CLUB

Bijna dag op dag 30 jaar geleden schoof Michel Louwagie (63) aan voor een sollicitatiegesprek bij KAA Gent. De club zocht, na een mislukt experiment met ex-speler Filip Benoot, een nieuwe manager/coördinator. Dat Louwagie weg zou gaan uit het onderwijs, stond vast. Maar dat de geboren Bruggeling – intussen volbloed Gentenaar - drie decennia later nog altijd voor de club zou werken, dat was uiteraard toen niet te voorspellen. Een gesprek met een man die zijn leven heeft gegeven voor de club, maar daar in de buitenwereld misschien niet altijd de waardering voor heeft gekregen die hij verdient.

Tekst: Wim De Bock - foto's Belgaimage

Dat jij manager zou worden bij KAA Gent, was niet vanzelfsprekend: je had wel voetbald (bij Cercle Brugge), maar verder was je vooral met de zwemsport bezig geweest en had je geen opleiding in of ervaring met management.

Michel Louwagie: "Ik had het geluk dat Filip Benoot, die vòòr mij tien maanden manager van de club was geweest, bijna volledig op het sportieve had gefocust, en te weinig op de rest. Daarom zeiden ze tegen mij: hou je niet bezig met het voetbal, daar zijn een technisch directeur (dat was toen Ivan De Witte) en een trainer (René Vandereycken) voor, richt je op de andere aspecten: het

“We zijn financieel zeer gezond, maar we moeten de club nog altijd als een goede huisvader besturen”

commerciële, het organisatorische, het administratieve enz. Ik moest dus vooral voorzitter Van Milders bijstaan. Dat maakte dat ik voorzichtig mocht groeien, met een aanloop. Geen haar op mijn hoofd dat er toen aan dacht dat ik hier 30 jaar later nog zou zitten. Maar ik zag het anderzijds ook niet als een tijdelijke functie. Ik werkte deels in het onderwijs, deels in de sportwereld, maar ik wilde naar de privé, dat was mijn overtuiging. Maar ik had Bewegingswetenschappen gestudeerd, niet economie of rechten, ik had geen ervaring in het bedrijfsleven. Dus ben ik low profile binnengekomen bij de club en dat was de juiste keuze. Niet vergeten wie hier zaten: Jean Van Milders de baas van Carestel en Coca Cola, Ivan De Witte de baas van een groot human resources- en consultancykantoor, Frans Verheeke de directeur-generaal van VDK en Roger Flamang directeur van Sidmar: dat waren mannen met tonnen ervaring en een hoog niveau! Ik heb van al die mensen veel geleerd."

Dat veranderde na enkele jaren, toen kreeg je meer bevoegdheid. In 1994 vroeg Jean Van Milders je functie van coördinator in te ruilen voor die van manager en ook het sportieve erbij te nemen. Bijna 20 jaar lang heeft dat management sterk in het teken gestaan van schuldafbouw

Michel Louwagie: "Van Milders zei mij altijd: 'Als je drie personeelsleden nodig hebt, moet je er twee aanwerven'. Met andere woorden: die twee moeten maar doen wat die drie zouden doen. Dat heb ik altijd onthouden. Geen zotte dingen doen en tegelijk hard werken, dat was de

boodschap. En dat was vele jaren ook absoluut nodig. Nadat Van Milders vertrok, zaten we met een club die balanceerde op de rand van het faillissement door de investeringen in het Ottenstadion en het oefencomplex en enkele zeer dure transfers. Wij moesten dus financieel zeer voorzichtig zijn, schulden afbouwen, spelers tegen lage prijzen aanwerven en tegen hoge prijzen verkopen. Maar anderzijds probeerden wij ook altijd een zo hoog mogelijk sportief niveau aan te houden, en dat lukte vaak nog ook. Zelfs in het jaar 2000, toen onze schuldsituatie na het verhaal Boskamp en het vertrek van Van Milders zeer precair bleek, eindigden we nog derde in de klassering, mede natuurlijk dankzij Trond Sollied. Tot 2012 is die besparingsmodus gebleven, pas toen konden we zeggen dat de schulden weg waren. Met het nieuwe stadion en de kampioenstitel werd onze financiële gezondheid nog rooskleuriger.

Ivan De Witte, voorzitter sinds 1999, had mij intussen ook meer bevoegdheid gegeven, delegerde veel meer dan Van Milders dat gedaan had. Vanaf 2005 vroeg Ivan mij om in de media ook meer naar voren treden. Terwijl ik voordien altijd liever wat in de schaduw stond. Nog altijd zoek ik de media niet op, maar het mediagebeuren is nu eenmaal een belangrijk onderdeel van de job geworden."

KAA Gent heeft afgelopen zomer flink geïnvesteerd in nieuwe spelers, maar toch wijst de club er regelmatig op dat we nog altijd geen 'zotte dingen' kunnen doen.

Michel Louwagie: "Het is niet omdat we geen schulden meer hebben, dat we de toekomst van de club weer in gevaar moeten brengen. We moeten nog altijd als een goede huisvader de club besturen. Wij doen het net als Genk zonder kapitaalsverschaffer, in tegenstelling tot Club Brugge (Verhaeghe), Anderlecht (Coucke), Standard (Venantzi) en Antwerp (Gheysens). Wij zijn aangewezen op eigen middelen. We kunnen uitgeven wat we binnenkrijgen. Dat brengt mee dat je budgettair altijd gecontroleerd en enigszins voorzichtig moet te werk gaan. Het zal dan wel mijn natuur zijn om wat meer op de rem te gaan staan, terwijl de voorzitter meer een rasechte ondernemer is die beperkte risico's durft te nemen. Vandaar onze goed werkende symbiose. Dit jaar was het vooral de voorzitter die de aanzet gegeven heeft om op het vlak van inkomende transfers wat meer te investeren, dat drukt hij dan door. Zo hebben wij elk onze eigenheid en dat werkt goed."

Ongetwijfeld heeft de keuze om (algemeen) manager te worden van de club je een stuk van je leven gekost.

Michel Louwagie: "Dat is evident. Als je dergelijke verantwoordelijkheid op je schouders neemt, heeft dat gevolgen voor de rest van je leven, familiaal, privé, sociaal. Het is van 1990 geleden dat ik nog eens twee weken achter elkaar met vakantie ben geweest. Mijn vader overleed onlangs, ik ben toen op de dag van de begrafenis weliswaar niet op de club geweest, maar voor de rest had ik niet de vrijheid om daarbij stil te staan: het management van een voetbalclub op dit niveau stopt nooit, zelfs niet een dag. Het is een vorm van plichtsbewustzijn, dat had ik al als kleine jongen. Het heeft van mij destijds ook een goede zwemmer gemaakt: ik was uiterst gedisciplineerd en bijna maniakaal bezig met mijn sport om goed te kunnen presteren. Datzelfde arbeidsethos hanteer ik nog altijd.

Mijn twee zwaarste periodes qua werklast zijn van april tot eind augustus, en dan van november tot eind januari – de twee ruime mercato's dus. In de tussenperiodes is het ietsje minder druk. Dan zou ik in theorie af en toe eens kunnen zeggen 'hm, ik ga eens om vijf uur naar huis gaan'. Maar ik doe dat nooit. Er is altijd werk. Wat je morgenochtend zou kunnen doen, kan je beter vandaag al doen, zo redeneer ik.

Ik heb veel opgeofferd. Mijn vrienden zijn niet echt meer vrienden, want ik zie ze veel te weinig. Mijn kinderen heb ik te weinig gezien. Mijn sociaal leven buiten het voetbal staat op een laag pitje. Ik heb veel mensen tekort gedaan, maar ik heb mezelf ook tekort gedaan."

In hoeverre wil je zelf verantwoordelijk zijn, in hoeverre slaag je erin te delegeren?

Michel Louwagie: "Het sportief-technische volg ik van zeer nabij op samen met de voorzitter – daarin wordt ook de trainer betrokken, de sportief manager en ons scoutingapparaat. Daarin kruipt heel veel tijd. Daarnaast heb je de andere departementen: het commerciële, de communicatie, de infrastructuur, de financiën, het administratief-juridische, de wedstrijdorganisatie, de horeca... Die volg ik allemaal absoluut niet tot in de details, maar ik controleer wel alles. Ik delegeer daar in grote mate, maar ik zie er wel op toe dat alles perfect verloopt. Finaal komt veel kritiek toch bij mij terecht. Als er iets verkeerd is, is het vaak Louwagie die het gedaan heeft. Dus draag ik de operationele eindverantwoordelijkheid.

Ik ben hier tijdens de week elke dag zeker negen à tien uur op de club. Plus twee keer per week een avondvergadering. En dan heb je nog crisismomenten of andere dringende zaken. En op wedstrijddagen ben ik hier ook bijna de hele dag. Neem nu een zaterdagavondmatch: dan kom ik al in de voormiddag, ga ik 's middags thuis eten, en keer ik terug tegen vier uur en rond middernacht ben ik òp en ga ik naar huis. Ik vertel dat allemaal niet graag omdat het dan lijkt dat ik wil opscheppen. Terwijl ik vind: als algemeen manager van de club is het maar normaal dat je zoveel uren in de club steekt. Niemand hoeft met mij medelijden te hebben."

Waaruit bestaat je taak dan op zo'n wedstrijddag?

Michel Louwagie: "Dat is klassiek de dag dat ik àlles inspecteer samen met de commercieel directeur en de facility manager, het hele stadion: de business seats, de

skyboxen, de restaurants, de promenade, alle toiletten zelfs... Ik geef dan elke keer een quotering op basis van 'is alles proper, is alles in orde, is er niets dat moest hersteld worden?'. Die voortdurende kwaliteitscontrole houdt iedereen scherp. Dit stadion is zes jaar na datum nog altijd zo goed als nieuw, precies omdat we voor elke wedstrijd alles weer checken. En de dag dat ik hier wegga, wil ik dat dit stadion er nog altijd picobello uitziet. We geven daarbij ook een pluim aan onze supporters die ons stadion over het algemeen zeer proper houden en geen schade aanrichten. Ook in tribune 2, toch de tribune van de meest fanatieke supporters, is er heel veel discipline: ze hebben duidelijk respect voor hun tribune, en daar hebben wij dan weer respect voor. Het is HUN tribune, die is van hén, ze zijn er fier op. Nu, met dat eengemaakte sfeervak, is de ambiance daar trouwens veel verbeterd."

Als de resultaten niet goed zijn, zoals dat in elke club wel eens gebeurt, sta jij vaak mee in de vuurlinie...

Michel Louwagie: "Het is logisch dat ik meer in de vuurlinie lig dan de voorzitter. Ik werk hier voltijds, ik word hier goed voor betaald, dus ik vang de schokken op. Terwijl de voorzitter ook nog veel andere professionele activiteiten heeft en hij – niet vergeten! – al meer dan 20 jaar pro deo voor de club werkt. Komt daarbij dat ik eerder voorzichtig ben in mijn aanpak. Als er dan zo'n spandoek hangt tegen Louwagie, dan vind ik dat... toch lastig. Dat doet mij pijn, ik vind dat spijtig. Op zo'n ogenblikken heb ik veel steun van de voorzitter. Nu, dat zet me dan na een paar dagen aan om er weer keihard in te vliegen, en de resultaten zijn nu

weer deftig, dus... Maar ik heb ook niet het eeuwige leven hier. Ik ga nog even door, maar het zal zeker niet tot mijn 70 zijn, daar hoeft men niet ongerust over zijn. Fysiek wordt het ook steeds zwaarder. Zes dagen op zeven, zoveel uren werk op een dag, dat is slopend. Vooral na een wedstrijd ben ik echt helemaal leeg. De stress die ik dan over me heen krijg... Ik kan een wedstrijd niet cool volgen. Bij elke tegengoal, elke gemiste kans, elk puntenverlies denk ik niet alleen aan het sportieve resultaat, maar ook aan alle andere gevolgen: commercieel, financieel... De spanning is dan zo hoog dat ik op het puntje van mijn stoel zit en enorm meeleef. Wat ook zeer eigen is aan voetbal, is dat je bedrijf elke week door de media geëvalueerd wordt. Een ceo van een gewoon bedrijf kan veel vrijer werken, een manager van een voetbalclub wordt zeer frequent door de media ter verantwoording geroepen voor de beslissingen die de club neemt. Daar moet je mee leren leven..."

Hoe beoordeel je het feit dat we minder abonnees tellen dan vorig seizoen?

Michel Louwagie: "Ik had schrik dat we na de iets mindere prestaties van vorig seizoen nog méér abonnementen zouden verliezen. Uiteindelijk zijn we gegaan van 17200 naar 16300. Dat is 900 minder. Dat is spijtig, natuurlijk. Maar wat zien we? Dat de verliezen bijna alleen zitten in de hospitality en in de familietribune (tribune 4). Het aantal abonnees in de tribunes 1, 2 en 3 is bijna ongewijzigd. In de familietribune zaten dus iets meer mensen die niet écht grote supporters waren, maar die na de euforie van de kampioenstitel een tijdje zijn blijven komen, en dan toch met de mindere resultaten zijn afgehaakt.

En de hospitality, daar hebben we – denk ik – mensen verloren aan Anderlecht (met die marketingstunt van Kompany) en Club Brugge (dat sterk bezig is).

Maar dat we toch 16300 abonnees hebben behouden, bewijst dat het goed toeven is in de Ghelamco Arena. Onze supporters komen graag naar het stadion, niet alleen voor het voetbal, maar ook om elkaar te ontmoeten.

We gaan een herstelbeweging inzetten om die verloren abonnementen terug te winnen. We gaan voor het eerst ook halfseizoensabonnementen verkopen, voor de acht laatste thuismatches. Daarin zitten de wedstrijden tegen Club Brugge, RC Genk, Anderlecht en Antwerp, dat is toch de moeite. Een idee van Tyas Kastelijns en Seba Ronse dat we goed vonden – je ziet dat ik toch kan delegeren...”

Na de kampioentitel waren we voetbalkoning in België. Het hele land leek wel mee te juichen (“Iedereen Buffalo!”). Nu lijkt het alsof wij toch weer een stapje terug gezet hebben, of zie je dat anders?

Michel Louwagie: “Sinds de kampioentitel hebben we wel gelijke tred gehouden met Anderlecht, RC Genk en Standard. Dat op zich is goed, dat wij ons vast genesteld hebben in die top. OK, vorig jaar vijfde was niet zo goed, maar overschouw eens de resultaten over de voorbije vijf jaar. Op basis van de klasseringen zijn we derde over de periode. We speelden elke keer playoff 1. We eindigden eerste, twee keer derde, een keer vierde en een keer vijfde. We behaalden telkens een Europees ticket en plaatsten ons daarbij drie keren voor de group stage. Dat is beter

“We gaan voor het eerst ook halfseizoensabonnementen verkopen”

dan RC Genk en Standard (die elk twee keer playoff 1 niet haalden) en dat is min of meer gelijkaardig aan Anderlecht (dat zich vorig seizoen niét Europees plaatste).

Alleen Club Brugge deed duidelijk beter met twee titels en drie tweede plaatsen.

Club Brugge, toegegeven, heeft dus enige voorsprong genomen, niet alleen op ons, maar ook op die andere topclubs. Daar is zeer goed bestuurd, mét een kapitaalsverschaffer. Daardoor zijn de sportieve prestaties in Brugge ook altijd zeer goed gebleven, wat dan weer mooie inkomsten en veel abonnees meebrengt. Club Brugge heeft nog altijd diepere wortels dan wij. Die zijn ze al in de jaren zeventig beginnen kweken. Bij ons zijn de wortels nog wat frêle soms, ze zitten nog niet diep genoeg, ze gaan nog niet ver genoeg – ons merk is nog niet zo sterk. Maar dat komt wel...

Ik ben geheel niet bezorgd om onze club, onder meer omdat we met die andere topclubs nog altijd probleemloos wedijveren. We staan er zelfs wat boven, want bij ons is de infrastructuur volledig in orde, zowel wat het stadion als wat het oefencomplex en de jeugdaccommodatie betreft. We hebben het centrum in Oostakker ook cash kunnen betalen, zonder krediet, dat is toch wel knap. En voor de jeugdwerking zit het ook steeds beter. Ik kan de supporters geruststellen: KAA Gent stelt het op alle gebied zeer goed.”

Op welke terreinen kan de club nog vooruitgang boeken?

Michel Louwagie: Vooral op sportief-technisch vlak: een nog betere ploeg, nog betere resultaten. Vooruitgang als club boek je vooral als je af en toe sportief kan pieken. Stel je voor dat we dit seizoen Europees zouden kunnen overwinteren en dat we in de competitie bij de eerste drie kunnen eindigen... Dat zou weer voor een enorme boost zorgen.”

Na de kampioentitel gingen er al stemmen op dat het stadion te klein zou zijn. Intussen zakten de toeschouwersaantallen wat. Van uitbreiding is voorlopig geen sprake?

Michel Louwagie: “Ik spreek uit eigen naam: we hebben een nieuw stadion gezet én een nieuw oefencomplex, ik denk dat we voorlopig eventjes goed zitten qua infrastructuur. Ons stadion is op dit moment groot genoeg en nog altijd top, het beste en het mooiste van België.

De nijpende nood om weer uit te breiden is er niet bij mij. Technisch kan je misschien 3000 tot 5000 plaatsen uitbreiden, maar ik zie er vandaag het nut niet van in. Het is op dit moment de zware investering en het risico niet waard. We komen van 8500 abonnees in

het Ottenstadion, dus we hebben dat aantal verdubbeld. Dat lijkt me op zich al een enorm succes. Er zijn andere prioriteiten.”

Jullie hebben de voorbije tijd veel nieuwe mensen aangetrokken...

Michel Louwagie: “Op het vlak van het introduceren van nieuw talent en moderne inzichten in het algemene beleid, zetten we inderdaad grote stappen. We blijven investeren in jonge mensen, met knowhow op hun terrein.

Tyas Kastelijns (die negen jaar werkte voor Zulte Waregem) zal vanaf 15 november Serge Platel vervangen. Serge had zelf aangegeven dat hij wat anders wilde gaan doen. Tyas is een Gentenaar die sportmanagement en aan de Vlerickschool studeerde, een uitstekend profiel dus. Tyas zal de functie van commercieel manager dragen en moet

er onder andere voor blijven zorgen dat we op het vlak van hospitality weer het niveau van na de titel bereiken. Daar zijn nog stappen te zetten.

Peter Verbeke is nu onze sportmanager. Terwijl een sportief directeur ook altijd verantwoordelijk moet zijn voor het budgettaire en de onderhandelingen moet

“We blijven in het management investeren in jonge mensen, elk met knowhow op hun terrein”

voeren, doet de sportmanager al het voorbereidende sportief-technische werk voor zowel het A-elftal als voor de jeugd. Daarin is hij de rechterhand van de voorzitter en mij.

Tim Matthys is het hoofd van de scouting en zal dus net onder Peter Verbeke werken. Bij de scouting werken verder voltijds drie jonge mensen die o.a. gespecialiseerd zijn in data-analyse, verder een paar oude getrouwen waarbij Gilbert De Groote en dan enkele ex-bekenden die voor ons in het buitenland scouten op vrije basis, zoals Patrick Remy, Nebosja Pavlovic... Marko Suler en Soumahoro boden zich zelfs aan... Ik vind het zeer goed dat al die ex-spelers weer voor ons willen werken. Elimane Coulibaly is spitsentrainer bij de jeugd, Thomas Matton trainer voor de traptechniek, Frédéric Dupré is assistent-trainer... Ook iemand als Gert-Jan Demets (video-analyse) is een aangename aanwinst.

We zijn er dus voortdurend mee bezig om ons kader te verjongen en te verfrissen.”

De transferperiode is voor supporters en media altijd weer een enorm spannende en boeiende tijd. Elke nieuwe of vertrekkende speler wordt uitgebreid besproken, elk gerucht wordt bediscussieerd. Supporters vragen zich daarbij vaak af: ‘waarom neemt men die speler?’ of ‘waarom moest die speler weg?’ of ‘waarom worden er zoveel spelers gewisseld?’ of (klassieke vraag) ‘waarom wordt er niet meer geld uitgetrokken voor spelers van hoge kwaliteit’?

Michel Louwagie: “Het begint altijd met de vraag: hoe willen we spelen, volgens welke tactiek en welk systeem, met welke trainer? Dat heeft grote invloed op wie je wil rekruteren. Vervolgens rijst de vraag: wat heb je nodig in je ploeg? Op welke positie is er versterking nodig? Omdat je op die positie momenteel niet sterk staat. Of omdat je het vermoeden hebt dat je huidige speler op die positie

wel eens zou kunnen weggaan, al weet je dat nooit zeker. Daarna gaan we bekijken welke spelers we zouden kunnen aanwerven. Messi is onmogelijk natuurlijk, je moet altijd rekening houden met budgettaire grenzen. Die rekrutering gebeurt via twee kanalen tegelijk. Hoofdzakelijk, voor ongeveer 65%, via ons scoutingapparaat dat permanent spelers analyseert, daar bestaan indrukwekkende databases voor, en ter plaatse gaat scouten, overal in de wereld. Anderzijds via makelaars. Ik weet dat die laatsten tegenwoordig een slecht imago hebben, maar sommigen hebben ook voordelen: zij kennen de markt, zij kunnen vraag en aanbod op elkaar afstemmen. Een makelaar die een recurrente omzet genereert bij ons, die moet ook recurrent spelers voorstellen aan ons, dat verwacht ik van hem: het is geven en nemen. We werken graag met makelaars die het huis kennen, die weten hoe wij werken, hoe wij de club besturen, hoe onze trainer denkt, wat onze financiële mogelijkheden zijn, die onze troeven kennen: mooi stadion, professionele begeleiding, prima oefenaccommodatie, mooie stad om in te wonen, internationale school aanwezig... Dat laatste kan soms doorslaggevend zijn voor buitenlandse aanwinsten.

Het aandeel van de makelaars is wel minder belangrijk geworden naarmate we ons scoutingapparaat uitgebouwd hebben. Jaren geleden was er alleen Gilbert De Groote. Dan hebben we dat uitgebreid met Gunther Schepens, Erwin Vandendaele... Tegenwoordig beschikken we ook over een performante data-analyse, er is Peter Verbeke, er is Tim Matthys, er zijn onze mensen in het buitenland... Hoe meer we op onze scouts kunnen rekenen, hoe minder we van onze makelaars moeten aangeboden krijgen, dat is normaal.

Nu, ook als we van een makelaar een naam aangeboden krijgen, onderzoeken we die: heeft die speler de juiste kwaliteiten voor wat wij zoeken en voor ons niveau? Zijn passen, zijn tackles, zijn balverovering, zijn kilometers, zijn speelminuten, zijn dribbels, zijn doelpogingen, zijn

Europees overwinteren en bij de eerste drie eindigen, zou ons weer een enorme boost geven”

kopbalduels, links, rechts... Dan gaan we die speler ook nog live bekijken en we gaan ermee spreken en we winnen informatie over hem in. Want ook zijn psychologische profiel is belangrijk: professionaliteit, stabiliteit, discipline, beroepsernst...

Een zeer belangrijke rol is daarbij ook weggelegd voor de sociale cel onder leiding van Luc Dhaenens. Zij staan

in voor de verdere opvolging en ondersteuning van de nieuwe spelers: visum en paspoort, de eerste opvang, het mee helpen zoeken naar een woning, een school voor de kinderen, het integreren in de stad en de samenleving, allerlei praktische problemen... Hetenigewat je heel moeilijk in de aanloopfase van een transfer kan zien aankomen, is de medische en fysieke toestand van de speler. Dat kan zeer frustrerend zijn. Je werkt wekenlang aan een transfer (scouting, gesprekken, transferprijsonderhandelingen, contractonderhandelingen) en dan op het laatste moment blijkt dat een bepaalde speler medisch niet in orde is of dat hij bijvoorbeeld een zeer lage VO2max heeft. Dan kan je niet anders dan die transfer afblazen. Dat doen wij regelmatig."

Aan die VO2max (die een indicatie is voor iemands fysieke en conditionele mogelijkheden) hecht jij veel belang, zeker ook vanuit je achtergrond als licentiaat lichamelijke opvoeding en je kennis van fysieke parameters.

Michel Louwagie: "Dat is toch logisch? Wat heb je aan een speler die er na 60 minuten altijd door zit? Vooral middenvelders moeten echt kunnen blijven lopen tegenwoordig. En zoals wij bij Gent nu voetballen, moeten bijvoorbeeld ook onze twee spitsen een hele wedstrijd druk kunnen zetten, naar de flanken gaan, terugplooiën... Een voetballer die het in het moderne voetbal maakt met een te lage VO2max, die moet al over een uitzonderlijk technisch talent beschikken waarmee hij het verschil kan maken. Zo lopen er in de Belgische competitie niet veel rond..."

Hoewel je dus alle noodzakelijke voorzorgen neemt (data-analyse, scouting, gesprekken, fysieke tests), zijn er toch altijd transfers die mislukken. Hoe komt dat?

Michel Louwagie: "Maar dat gebeurt bij elke club. Ook bij Belgische clubs die even professioneel werken als wij en zelfs bij grote buitenlandse topclubs waar ze over een nog veel groter scoutingapparaat beschikken dan wij, zijn er elk jaar nieuwe spelers die het toch niet waarmaken. Je kan niet alles voorspellen. Sommigen komen uit de Kroatische competitie en zetten vlot de stap naar de Belgische, en sommigen slagen daar niet in. Hoe komt dat? Je kan daar niet altijd de vinger op leggen. Heeft een speler dan niet zoveel gekost, dan neem je dat erbij. Pijnlijk is het vooral als je veel geld betaald hebt en dat totaal niet rendeert. De voorzitter en ik vinden het in dat licht belangrijk om de transfers in de hand van de club te houden en ze niet uit handen te geven aan bijvoorbeeld alleen de trainer. Het verleden heeft bewezen dat dat niet de juiste politiek is. Ik weet goed dat we fouten gemaakt hebben in

transferzaken. Soms te veel spelers ingehaald, soms te veel geluisterd naar anderen, soms misschien net niet genoeg gedurfd. Maar ondanks die fouten kunnen we iedereen recht in de ogen kijken en zeggen: deze club draait goed en zelfs na een paar iets mindere jaren (waarin we nog altijd playoff 1 en Europees voetbal haalden) slaagden we er weer in om een sterke ploeg bijeen te krijgen en de groepsfase van de Europa League te bereiken."

Na het seizoen 17-18 leken de inkomsten uit de uitgaande transfers (o.a. Kalu, Gigot, Kalinic, Simon, Saïef, Foket, Mitrovic en Olayinka) de uitgaven aan inkomende transfers (o.a. Kvilitaia, Plastun, Vadis, Kaminski, Souquet, Bezus) ruim te overtreffen. Vanwaar dat onevenwicht?

Michel Louwagie: "Je mag daarbij vooral niet vergeten dat een transfersom in verschillende schijven wordt uitbetaald. De transferinkomsten die we in 2018 bewerkstelligden, konden we maar voor pakweg één derde in dat jaar innen. De rest wordt gespreid over de volgende jaren uitbetaald, over dat geld beschikten we dus niet meteen. Nog iets anders is dat we ook flink geïnvesteerd hebben in de accommodatie voor de eerste ploeg en de jeugd en dat we dat zonder lening hebben kunnen betalen. Dan waren er ook enkele mislukte transfers waarvoor we helaas veel geld betaald hebben en waar ook nog eens hoge lonen aan vasthangen, terwijl die spelers niet op het veld staan! Dat zijn dus 'verliezen' die we ook moeten incalculeren. En ten slotte moet een club als AA Gent altijd een spaarpotje hebben voor onvoorziene uitgaven."

Waar jij streng aan vasthoudt, is het principe dat je geen verklaringen aflegt over privé-aspecten rond een voetballer. Als spelers hier mislukken of weg moeten of afgekeurd worden, dan zijn daar soms goede redenen voor (privéproblemen, gedragsproblemen, een medisch probleem) waarover jullie echter consequent niet communiceren.

Michel Louwagie: "Ik vind het onaanvaardbaar als zo iets toch soms de kranten bereikt. Voor mij is de privacy van een voetballer heilig. Dat we dan achteraf in interviews of andere artikels dingen moeten lezen die niet de waarheid zijn... Dat is is frustrerend, maar dan nog ga ik niets openbaren wat tot de privésfeer van de speler behoort. Ik zwijg dan, bijt op mijn lip, slik de kritiek en denk er het mijne van. Ik ken de waarheid en ik weet dat de voorzitter achter mij staat, dat is voor mij voldoende."

Wat is dat, een goede trainer? En hoe

belangrijk is de trainer?

Michel Louwagie: "Een trainer is enorm belangrijk. En een goede trainer is iemand die weinig fouten maakt. Hij moet vooral tactisch sterk zijn – vele andere aspecten (zoals het fysieke, stilstaande fasen, techniek...) kan hij in het moderne topvoetbal delegeren. Hij kan en moet zich dus concentreren op de tactiek, de veldbezetting, de manier van spelen. Ingrijpen tijdens een wedstrijd. De juiste mensen op de juiste plaats zetten. Ten tweede moet hij een goede psycholoog zijn. Zowel naar een groep toe, als via individuele gesprekken. Hij moet dus zowel de groep als elke speler apart kunnen begeisteren, motiveren, vertrouwen geven. Ten derde moet hij een natuurlijke autoriteit uitstralen naar een groep toe. En ten vierde moet hij een PR-man en communicatief vaardig zijn voor de club, naar de media en de buitenwereld toe, naar de supporters toe, naar bestuur en commerciële partners toe."

Waar in de pers vaak over geschreven wordt, zijn jullie wekelijkse evaluatiegesprekken met de trainer, in principe kort na elke wedstrijd. Daar kleeft men dan soms de stempel op alsof voorzitter en manager dan de sportieve beslissingen opdringen aan de trainer.

Michel Louwagie: "Vooreerst wil ik zeggen dat het toch normaal is dat het bestuur van een club (zoals ook de directie van een bedrijf) regelmatig overleg pleegt met zij die goed betaald worden om een bepaalde opdracht

uit te voeren. Men moet dat niet zien als een bemoeizieke controle, dat is gewoon een overleg waarbij wij vragen waarom de trainer bepaalde beslissingen heeft genomen of niet heeft genomen, en hoe hij dat in de toekomst denkt aan te pakken. Wat je daarbij ook niet mag vergeten, is dat de voorzitter en ik elk al 30 jaar in het Belgisch topvoetbal zitten. Ik denk wel dat wij op basis van al die ervaring het recht hebben om ons standpunt te vertolken of om uitleg te vragen. Overigens kunnen wij het zeer waarderen als trainers ons weerwerk bieden, als zij argumenten kunnen voorleggen om hun standpunt te verdedigen. Maar tegelijk kunnen wij het ook appreciëren als trainers de dialoog willen aangaan en niet koppig op hun gelijk willen blijven staan. Zij blijven de baas over de ploeg, maar het kan geen kwaad om soms eens te luisteren."

Tot slot: wat was voor jou de meest memorabele wedstrijd in die voorbije 30 jaar?

Michel Louwagie: "De Europese match op Wembley, tegen Tottenham. Die ploeg speelde twee jaar later de Champions League-finale. Wij kwalificeerden ons daar in het hol van de leeuw. Uniek!"

En wie was de beste voetballer die je hebt zien passeren?

Michel Louwagie: "Ik weet nog niet hoe Chakvetadze en David gaan uitdraaien, dat is nog wat afwachten. Maar daarbuiten: Bryan Ruiz – wat een speler en ook een geweldige persoonlijkheid!"

PAINTFACTORY®

VERF MET IMPACT

Verf
met impact!

www.paintfactory.be

Paintfactory Gent Oude Eedstraat 5A 9810 Eke 09 395 95 96

MUUR MAT

Matte, zeer goed dekkende acrylaatverf voor binnen en buiten

wit €46⁰⁰ voor 10L
kleur vanaf €55⁰⁰ voor 10L

MUUR BADKAMER

Zijdeglanzende muurverf specifiek geschikt voor het schilderen an muren en plafonds in badkamers. Eénpotsysteem.

wit €25⁹⁰ voor 2,5L
kleur vanaf €29⁵⁰ voor 2,5L

MUUR BUITEN PEARL

Bijna 100% waterdampdoorlatende gevelverf met lotuseffect en kalkmatte uitstraling.

wit €105⁰⁰ voor 10L
kleur vanaf €114⁰⁰ voor 10L

NATURAL WOOD

Watergedragen houtveredelaar die het hout niet verkleurt en zijn natuurlijke uitzicht behoudt. Olie en waterafstotend.

€15⁹⁵ voor 1L

Lees 1 maand **GRATIS** Sport/Voetbalmagazine!

**Speciale aanbieding voor
KAA Gent-supporters**

Reageer snel:

- Surf naar promo.abonnementen.be en vul de KAA Gent-voordeelcode in: **BUFFALO**
- Of vul de voordeelbon in en stuur hem in een niet-gefrankeerde omslag naar Sport/Voetbalmagazine, DA 852-265-5, Meiboomlaan 33, 8800 Roeselare.

VOORDEELBON VOOR KAA GENT-SUPPORTERS

☐ **Ja**, ik wil Sport/Voetbalmagazine 1 maand gratis lezen.

☐ Dhr. ☐ Mevr.

Voornaam

Naam

Straat Nr. Bus

Postcode Plaats

Tel.

E-mail

Aanbod geldig tot 31/12/2019 voor personen/gezinnen die in de afgelopen 6 maanden geen abonnement op Sport/Voetbalmagazine hadden. Het onderschrijven van het proefabonnement houdt in dat je je akkoord verklaart met onze verkoopvoorwaarden (www.abonnementen.be/voorwaarden). Je persoonsgegevens worden verwerkt door Roularta Media Group conform onze privacy policy (www.roularta.be/nl/privacy) en worden gebruikt in het kader van de uitvoering van de overeenkomst en voor directmarketingdoeleinden.

FAN

[atiek]

Op de vraag wat dat voor me betekent, Buffalo zijn, heb ik niet zo meteen een kort en bondig antwoord klaar. Het is een gevoel, een aaneenschakeling van herinneringen en emoties, een 'door het leven gaan als.' De Buffalo-microbe heeft me al te pakken van toen ik op de lagere school zat. Ik was een jaar of acht, het was koud buiten en ik moest van mijn oma een sjaal dragen. Mijn opa gaf me een blauw-witte en ik denk dat die microbe daarin moet gezeten hebben want ik was meteen geïnfecteerd en het is nooit meer overgegaan. Dat was in de tijd van Aad Koudijzer en Luc Criel.

Omdat ik zelf niet zo'n goede voetballer was, stond ik op de speelplaats meestal in de goal of in de verdediging. Dan was ik André Laurijssen of André Raes. Die laatste had lang haar en dat vond ik toen het toppunt van rebellie. Mijn huidige coupe is dus de schuld van André.

De eerste match die ik live mocht meemaken, was er eentje in de beker van Vlaanderen (waar is de tijd) tegen Berchem Sport. Mijn vader en ik stonden onder de horloge in het Ottenstadion en ik riep bij elke pass de naam van de speler aan de bal. Ik kende die allemaal uit mijn Panini-voetbalboeken.

Toen ik op de middelbare school zat, ging ik met vrienden naar het stadion. Niet elke match maar toch redelijk veel. Toen we met Biezebaaze onze eerste single opgenomen hadden, mochten we van Patrick

KURT BURGELMAN

MUZIKANT & COMPONIST

Lips voor de match Loetsebollekezoetse komen playbacken. Het was tegen Anderlecht en de toen nog piepjonge Olivier Deschacht was een van onze eerste fans. Net voordat wij het veld op moesten, gaf hij ons - gehuld in zijn Anderlecht-tenue - een hand, waarop ook Walter Baseggio en de helft van de paars-witte equipe ons de hand schudde... in het zicht van het hele stadion. Ik dacht dat we zouden uitgejouwd worden door de blue-white army maar het werd het begin van een mooie romance.

Toen Biezebaaze een begripje was geworden in Gent, gingen de club en ik vaker samenwerken. Ik nam 'nen echte Genteneire es nen Buffalo' (oh oh, oh oh oh oh) op met enkele supporters in het koor, schreef met Miguel Wiels 'Mijn Buffalo' en werkte ook met hem samen voor de bewerking van Nessum Dorma dat een tijd te horen was voor de matches. Eén seizoen was ik ook stadionomroeper, samen met Frans Babbelaar. Omdat ik dat niet meer met mijn werk kon combineren, ben ik daarmee moeten stoppen maar ik houd er wel leuke herinneringen aan over. Het was het seizoen waarin Francky Dury onze coach was. Frans en ik riepen bij de voorstelling van de ploeg de voornamen van de spelers, waarop het hele stadion dan de familienaam scandeerde. Net toen Frans "en onze trainer is..." het stadion in liet galmen, kwam onze

toenmalige keeperstrainer Jacky Munaron me een hand geven en riep ik "Jacky..." in de micro. Nu nog zijn er supporters die "Jacky Dury" roepen als ze me zien. Door mijn job als muzikant kan ik helaas niet veel matches live beleven. De competitie speelt zich af in het weekend en mijn optredens ook. Op matchdagen vragen we wel aan onze roadie Christophe om ons op de hoogte te houden van de stand. Dan staan we op het podium ambiance te maken terwijl vanuit de coulissen Christophe ons teken doet telkens als de stand verandert.

Mijn kinderen hebben het blauw-witte bloed van mij meegekregen. Mijn zoon ging als kind met me mee naar het stadion, mijn oudste dochter weet dat ze niet met een Club-supporter moet naar huis komen omdat ze anders onterfd wordt en mijn jongste dochter steekt op de baan haar tong uit naar auto's met een blauw-zwarte sticker erop. Toen ik met haar aan mijn hand op de dijk in Blankenberge liep, kruisten we een gezin waarvan de zoon een Club-muts droeg. "Erg hé, zo een geestelijke handicap", riep ze voor de hele kust. Ik heb mijn jongst geborene toen een les in discretie geleerd omdat dat van een welmenende ouder verwacht wordt, maar diep vanbinnen liep ik over van trots. Ik denk dat het dat voor mij is, Buffalo zijn.

SURF NAAR
TUI.BE/VOETBALREIZEN
OF GA LANGS BIJ
JE REISAGENT

VOETBALREIZEN: CITYTRIP MET VOETBALTICKET

De grootste stadions van Europa, de beste spelers ter wereld en luidkeelse supporters die zorgen voor een adembenemende sfeer... Heb je dit altijd al live willen meemaken? Dan is dit je kans!

Discover your smile

**NEN ECHE
GENTENAAR
IS NEN
BUFFALO**

DE GENTENAAR

FILOSOFIE

DSM Keukens brengt mensen samen door hen een unieke keuken op maat aan te bieden. Loyaliteit, eerlijkheid en betrokkenheid zijn onze kernwaarden. We maken het verschil op vlak van kwaliteit, service en klanttevredenheid. Met deze ingesteldheid groeien we op een gezonde manier verder in Vlaanderen. Deze groei realiseren we op een duurzame manier, met respect voor mens, leefmilieu en ons product.

De Schepper - Martens

Aalst | Aartselaar | Beveren-Leie | Deinze
Drogenbos | Genk | Gosselies | Kampenhout
Namen | Olen | Oostende | Oudenaarde
Roeselare | Schoten | St-Niklaas

//WWW.DSMKEUKENS.BE//

10 JAAR GANTOISE PLANTREKKERS

KAA GENT FOUNDATION BRENGT GENTENAARS SAMEN DIE HET MOEILIJK HEBBEN

Gentenaars die het moeilijk hebben samenbrengen rond voetbal. Met hen een team bouwen, rond dit team een ondersteunend netwerk opzetten. En zo de spelers van het team versterken. Dat is in het kort wat de KAA Gent Foundation doet in haar sociaal-sportieve projecten. En één van deze projecten bestaat 10 jaar: gelukkige verjaardag Gantoise Plantrekkers!

Meer dan 1 op 6 Gentenaars leeft in armoede. 42.000 Gentenaars hebben het moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen. Armoede is bijzonder complex. Het start altijd met een tekort aan financiële middelen, maar leidt al snel tot sociale uitsluiting op alle vlakken. Mensen in armoede kunnen moeilijk deelnemen aan het sociale leven en hebben minder toegang tot gezonde voeding, gezondheidszorg, een degelijke woning en sport en vrije tijd.

Vanuit deze schokkende vaststelling sloegen KAA Gent, Stad Gent, OCMW en de Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW) 10 jaar geleden de handen in elkaar. Met de gedeelde visie dat we met voetbal als middel kunnen meewerken aan de maatschappelijke integratie van Gentenaars die het moeilijk hebben. Door hen in een veilige en positieve omgeving samen te laten sporten, maar vooral door deze omgeving goed te omkaderen en te gebruiken om met deze Gentenaars zelf aan de slag te gaan.

Netwerk

En zo zag in 2009 het eerste maatschappelijke voetbalteam van KAA Gent het daglicht: KAA Gent Homeless Blue White. Dit team verzamelde vanaf dag één mensen die kampen met dag- en thuisloosheid, mensen met een onzeker verblijfsstatuut, mensen met verslavingsproblematieken. De groep besloot doorheen de jaren de naam van het team te wijzigen in Gantoise Plantrekkers. Voluit Gents, trots en eigenzinnig. De spelers zijn dames en heren, Gentenaars met een zware rugzak, die binnen deze sociaal-sportieve werking even de rugzak kunnen afzetten en ongedwongen en vanuit hun sterktes gecoacht worden om stap voor stap hun leven weer op het juiste spoor te zetten.

Samenwerking over verschillende sectoren heen is daarbij de sleutel tot succes. KAA Gent zorgt met haar Foundation voor de sociaal-sportieve begeleiding en voor financiële en logistieke ondersteuning. De lokale overheden en het CAW begeleiden de Gantoise Plantrekkers in hun dagelijkse noden. Rond het voetbal ontstond een vrijwilligerswerking gedragen door de doelgroep zelf. Zo is er rond de Gantoise Plantrekkers een keukenploeg actief. Maar minstens even belangrijk is dat de Gantoise Plantrekkers op zichzelf een netwerk is geworden van ploeggenoten die zichzelf en elkaar helpen bij de noden van elke dag.

Sociaal-sportief

De Gantoise Plantrekkers is dus meer dan een sportproject. Het is een sociaal-sportieve werking waar de maatschappelijke doelstellingen voorop staan. De KAA Gent Foundation is met de Gantoise Plantrekkers niet aan haar proefstuk toe. Zo is er met de Buffalo Dance Academy een dansschool in de buurt Nieuw Gent-Steenakker. Of de Geestige Buffalo's, een team voor mensen die een beroep doen op geestelijke gezondheidszorg. En met Streetwise Nieuw Gent bouwen we aan pleintjesvoetbal volgens dezelfde sociaal-sportieve methodiek.

Met deze sociaal-sportieve werking is de KAA Gent Foundation een pionier in sportinnovatie. We staan daarin niet alleen. Binnen een divers en veelzijdig sportlandschap ontstaan er in onze steden steeds meer zogenaamde sociaal-sportieve praktijken. Door ons aangepast aanbod ontwikkelen we een sportieve werking met bruggen naar levensdomeinen zoals onderwijs, welzijn, tewerkstelling of jeugdhulpverlening. We vormen een nieuwe sector

binnen het Vlaamse sport- en welzijnslandschap die in de toekomst, ook omwille van de vele noden, enkel nog aan belang zal winnen.

YOUNITED
MY TEAM MY HOME

Younited

Ook in andere steden werden in de voorbije jaren sociale voetbalteams als de Gantoise Plantrekkers opgericht, meestal verbonden aan een Pro League team. 28 tellen we er intussen. Regelmatig worden ontmoetingen georganiseerd en meermaals per jaar komen we bij elkaar op tornooien georganiseerd door Younited, de nationale organisatie die de werkingen van deze maatschappelijke voetbalteams bundelt. Younited is sinds 2017 de sociale partner van de Pro League. Om onze band met Younited Belgium nog eens extra in de verf te zetten, zal de Pro League tijdens het Kerstvoetbal (26-27 december) omgedoopt worden tot Younited Pro League. Alle branding tijdens die speeldag zal de Younited-touch dragen en zoals de voorbije jaren zullen alle teams uit de Jupiler Pro League met het logo van Younited Belgium op de borst spelen. Deze shirts zullen geveild worden en de volledige opbrengst van deze veiling gaat naar Younited Belgium. OCMW Gent en CAW Oost-Vlaanderen.

Tekst: Wim Beelaert - Foto's Belgaimage

De Gantoise Plantrekkers is een project van de KAA Gent Foundation in samenwerking met de Stad Gent, OCMW Gent en CAW Oost-Vlaanderen.

www.kaagentfoundation.be
www.facebook.com/kaagentfdn
www.twitter.com/kaagentfdn
www.instagram.com/kaagentfdn

contact@kaagentfoundation.be
+32 09 330 23 34

telefoon secretariaat bereikbaar op
werkdagen in de voormiddag

Het mekka van de kaas

Het Mekka van de Kaas, gelegen in hartje Gent, is dé kaasspeciaalzaak bij uitstek. Je vindt er een brede waaier aan rauwmelkse kazen uit onder andere België, Frankrijk, Italië, Spanje, Portugal, het Verenigd Koninkrijk, Zwitserland,... Voor ieder wat wils dus.

Ben je op zoek naar een origineel geschenk of gewoon een verwennerij voor jezelf?
Kom dan zeker eens langs of neem alvast een kijkje op onze website en ontdek er de kaas- en wijnpakketten die aan huis bezorgd worden.

Koestraat 9 - 9000 Gent - T. 09 225 83 66 - www.hetmekkavandekaas.be
Dinsdag - Vrijdag: 9u - 13u & 13u30 - 18u • Zaterdag: 9u - 18u • Gesloten: Maandag & Zondag

Bij **De Noyette - Verstraete** bieden we innovatieve totaaloplossingen in koeling en klimatisatie aan. We streven ernaar een betrouwbare partner te zijn in het ontwerpen, installeren, optimaliseren, onderhouden en beheren van technische koel- en klimaatsystemen. Wij luisteren en denken mee met onze klant om samen tot een oplossing op maat te komen.

- **KOELTECHNIEKEN**
- **KLIMATISATIE**
- **VENTILATIE**
- **SERVICE & ONDERHOUD**

**ZIJN KOELTECHNIEKEN EN VENTILATIE
EEN KOUD KUNSTJE VOOR JOU?**

**DAN BEN JIJ DE FRESH PRINCE
DIE WE ZOEKEN!**

SOLLICITEER VIA: WORDFRESHPRINCE.BE

SEIZOEN 20

019-2020

A photograph of an elderly man, Gilbert De Groote, smiling and holding up a blue and white football jersey. He is standing in a large stadium with blue seats and a white roof structure. The jersey he is holding has a white collar and blue body. The background shows the stadium's seating and some advertising boards, including one for 'GHELANCO'.

GILBERT DE GROOTE

60 JAAR IN BLAUW EN WIT

Weinigen zijn zo lang in dienst geweest van Gantoise/KAA Gent als Gilbert De Groote (°1947). In november 1959, exact 60 jaar geleden, sloot hij zich aan als speler bij de jeugd. Hij bleef bij blauw-wit spelen tot 1978, goed voor meer dan 300 wedstrijden voor de club. En in 1998 keerde hij terug bij KAA Gent als scout, een opdracht die hij vandaag nog altijd uitvoert.

"Het was 1959. Ik woonde met mijn moeder in Massemen, mijn vader was helaas vroeg gestorven. Ik speelde met de vriendjes uit de buurt voetbal in de velden. Er waren er een paar die zich bij de Gantoise hadden aangesloten, dat was toen de enige club in de omgeving waar ze jeugdploegen hadden. Ik was nog geen twaalf toen ik eens met hen mee fietste naar de jeugdterreinen in Melle, met de bedoeling om mij in te schrijven. Eigenlijk mocht dat niet, want je mocht toen pas aansluiten bij een club als je 12 was, maar ik heb toen gelogen

over mijn geboortedatum. Drie jaar later hebben ze die 'fout' opgemerkt op basis van mijn paspoort en heb ik een nieuwe aansluitingskaart moeten tekenen. Ik was dus twee keer aangesloten bij Gantoise!"

"In het seizoen 1965-66 mocht ik, op mijn 18, een eerste keer spelen met de A-ploeg. Tot januari was de Duitser Max Schirsch trainer, tot hij vervangen werd door Julien Labeau, tot dan hulptrainer. Labeau was een echte Gentenaar en ex-speler van Gantoise, die later vele jaren assistent was bij de nationale ploeg onder Raymond Goethals en Guy Thys. Aan het toeval dat Labeau toen net trainer was geworden, heb ik alles te danken. Je moet ook altijd wat geluk hebben in je loopbaan. Er was iemand geblesseerd en Labeau, die de jeugd van Gantoise kende, dacht aan mij. Als Schirsch op dat moment nog trainer was geweest, had hij wel voor een andere oplossing gekozen, want die wist natuurlijk niet wie er bij de jeugd speelde. En dan was ik misschien nooit in de ploeg geraakt, was ik dat na een paar jaar misschien beu geworden en was ik misschien in een lagere afdeling gaan spelen. Zo toevallig kan het allemaal gaan. Maar Labeau gaf mij dus de kans. Het was een zondagmatch op Lierse en dat liep meteen goed. Ik was vertrokken! Man, zoals ik toen opkeek naar die grote en vaak ook veel oudere spelers... Mance Seghers, Eric Lambert, Eric Delmulle, Robert Mahieu, Lucien Ghellynck, Norbert Deviaene – ik vond dat fantastisch om zelfs maar in dezelfde kleedkamer te mogen zitten als zij."

"In dat eerste jaar mocht ik af en toe eens spelen met de A-ploeg, vanaf het jaar nadien werd ik vaste titularis. Het was ook zo toen in die beginnende jaren: van zodra je min of meer een vaste titularis geworden was, kregen ze je bijna niet meer uit de ploeg. Er mocht immers niet vervangen worden! Er zat tijdens wedstrijden niemand op de bank, er waren geen invalers. Als je geblesseerd geraakte en je kon niet meer verder, dan moest je gewoon met tien verder, zo simpel was dat. Als je dus fit bleef en je presteerde naar behoren, dan was de kans groot dat je jarenlang titularis bleef. Ik had van Labeau mijn kans gekregen en ik heb ze gegrepen!"

"In mijn tweede jaar zakten we wel naar tweede klasse, onder de Franse trainer Jules Bigot. Daarna kwam er een andere Fransman, Jules Van Dooren, die bleef vier jaar en die bracht ons terug naar eerste. Het seizoen 69-70 was het beste dat ik ooit meemaakte als speler. We hadden echt een superploeg met een reeks vedetten: Jef Jurion (kwam van Anderlecht, een van de tenoren van het Belgisch voetbal toen), de Hongaar Istvan Sztani, de Tsjech Josef Vacenovsky, de Braziliaan Moise Dos Santos, de Luxemburgers Bitzi Konter en Johnny Leonard en de Joegoslavische doelman Zdravko Brkljacic. Aangevuld met de lokale jongens Ghellynck, Mahieu, Deviaene, Delmulle en ikzelf. Jurion was de grote patron, hij zette de lijnen uit. Verschillende van die jongens heb ik nog af en toe teruggezien, tot de dag van vandaag. Met Moise Dos Santos is het niet goed afgelopen. Hij is in België blijven wonen, maar uiteindelijk op straat verzeild geraakt in Brussel. Op een dag kregen

we bericht van de vereniging Straatdoden: ze hadden Dos Santos dood gevonden en ze vroegen of het klopte dat hij nog bij Gent (en bij Anderlecht) had gevoetbald. Ik ben naar zijn begrafenis geweest, maar ik was ongeveer de enige. Geen familie, geen vrienden, niets. Van Anderlecht was er niemand. Toen ik dat aan Jan Mulder vertelde, vond hij dat een schande."

"Na dat schitterende seizoen zijn de beste spelers vertrokken en zij werden vervangen door spelers uit lagere reeksen. Toen zijn we weer gezakt naar tweede klasse. Onbegrijpelijk: eerst derde eindigen in eerste en het jaar daarop degraderen naar tweede! De jaren 70 waren voor AA Gent een periode waarin we meer in tweede dan in eerste gespeeld hebben. Terwijl Club Brugge Europacupfinales speelde, zat Gantoise in tweede klasse. Bij ons zat er in het bestuur blijkbaar te weinig kennis van zaken en te weinig geld om beter te doen. Ik was de vaste rechtsback en aanvoerder en ik voelde ook wel dat ik beter kon dan tweede klasse. Ik kreeg dan ook voorstellen van eersteklassers om daar te gaan spelen. Ik kon zo tekenen bij Beerschot en bij Sporting en Olympic Charleroi. Maar we spreken over het tijdperk voor Bosman. Een speler was niet vrij. Gantoise zei 'neen, Gilbert, ge blijft hier', en dat

IN EEN WEDSTRIJD TEGEN ANDERLECHT, MET PAUL VAN HIMST.

was dat. Ik herinner mij dat ik in Brussel een gesprek had met de rijke voorzitter van Olympic, Lamotte. Theo Laseroms, die op zijn oude dag van Feyenoord naar Gantoise gekomen was en enorm veel ervaring had, ging mee met mij om te helpen onderhandelen, want ik had er geen idee van hoeveel ik moest vragen. Laseroms noemde een bedrag dat ik nog niet eens had durven uitspreken. Lamotte keek zo eens in zijn papieren en zei 'ok, 't is goed'. Ik reed naar huis en zei tegen mijn vrouw dat we wel eens een bouwgrond met een huis erop zouden kunnen kopen. Maar Gantoise zei neen..."

"Het absolute dieptepunt kwam in het seizoen 73-74, onder trainer Omer Van Boxelaer. Een eerste versie van de profliga werd gevormd en er werd afgesproken dat Gantoise als prof-

club sowieso zou promoveren naar eerste klasse, als we maar bij de eerste vijftien zouden eindigen in tweede. Het ongelooflijke gebeurde: we eindigden zestiende en we zakten naar derde klasse. Gelukkig konden we na één jaar al terugkeren naar tweede, met Richard Orlans als trainer. Het jaar daarop werd Albert De Meester de nieuwe voorzitter. Dat was een heel ander kaliber dan de voorzitters Mastelinck of Naudts. Hij was rijk geworden in de betonwegenbouw en hij wilde veel geld investeren om de club naar eerste klasse te brengen, ook al kende hij zelf niets van voetbal. Als trainer stelde hij de Oostendenaar Freddy Quick aan, maar die hield het nog geen vol seizoen uit en werd vervangen door James Storme. Toen probeerde De Meester het met de Roemeen Norberto Höfling. Ik zag in heel die periode, in derde klasse en de volgende jaren, ongelooflijk veel nieuwe spelers verschijnen: Baudewijn, Hoogeveen, De Naeghel, Verdickt, De Cock, Stroybant, Heerwegh, Heijt, Coenye, Van Ingen, Van Herp, Sanders, Benedito, Tempere, Quipor, Brösch, Benoot, Giba, Daffe, Varga, Tudor, Criel, Pirelli, Serge Grün (de broer van Georges), Van Wassenhove... Het hield maar niet op, maar dat was natuurlijk niet ideaal om stabiel te presteren."

"Toen de club onder De Meester dan toch nog de promotie naar eerste afdwang (vooral dankzij Aad Koudijzer), was ik er al weg. In 78 kreeg ik onenigheid met de voorzitter en ik vertrok. Ik speelde eerst nog een paar jaar bij VC Jong Lede en dan voor Deinze, waar ik ook speler-trainer werd. Nota bene: ik werkte al die tijd ook als kinesist in het UZ Gent, ik ben nooit profvoetballer of proftrainer geweest. In totaal was ik elf jaar trainer bij Deinze en heb er drie kampioentitels behaald. Tussendoor trainde ik ook Standaard Wetteren, RC (Heirnis) Gent, FC Roeselare, SV Waregem en Eendracht Aalst. Vooral bij Deinze was het een zeer mooie tijd met uitstekende resultaten. Op een bepaald moment, in 1998, kreeg ik een telefoontje van Michel Louwagie, of ik eens wilde komen

praten om scout te worden voor AA Gent. En dat moest voltiids zijn, ik moest dus mijn job in het UZ en mijn trainerschap opgeven. Ik aarzelde toch, want ik was graag trainer en ik vond het toch een risico om mijn werk te stoppen. Maar Michel en Ivan drongen enorm aan opdat ik het toch zou doen. Toen heb ik 'ja' gezegd en ik zit hier nog."

"In het begin was ik de enige scout, maar daarna kreeg ik het gezelschap van onder anderen Gunther Schepens, Erwin Vandendaele, Lucien Ghellynck, Dirk Ranson, Luc Dhaenens... De club had meestal geen geld en was constant op zoek naar spelers die bijna gratis waren. Dan moest je voortgaan op tips hier en daar en die spelers dan gaan bekijken. Zo zijn jongens als Joly, Kraouche, Gajser, Rafinha, Foket, Mudingayi, Ljubljankic, Gillet, Lombaerts en vele anderen hier gekomen. Tot ik scout was, had ik nog maar nauwelijks een vliegtuig gezien. Sindsdien heb ik 59 verschillende landen bezocht, overal in de wereld. We waren door een makelaar getipt om een speler in Costa Rica te gaan bekijken, een middenvelder, een zekere Herrera. Ik ging naar een wedstrijd tussen Alajuelense en Saprissa. Nadien belde ik naar Michel: 'Ik heb een veel betere gezien dan die Herrera, een zekere Bryan Ruiz. Die moeten we pakken. En bij Saprissa was die nr 24 echt goed, Azofeifa.' Toen hebben we ze alle twee aangetrokken."

"De laatste jaren zijn er twee nieuwe tendenzen gekomen: het aandeel van de makelaars is veel groter geworden en het belang van de data-analyse ook. Zoals we nu werken, is dat we werkelijk tientallen en tientallen spelers eerst checken via data-analyse. Daar hebben we programma's voor die ongelooflijk veel informatie én videobeelden van elke voetballer voorzien. Op basis daarvan gebeurt de eerste selectie. Zijn er daar namen bij die echt in aanmerking zouden komen, dan gaan we die ook live scouten. Ik heb vorig jaar een kleine trombose gehad, maar voel me nu weer fit. 60 jaar Gantoise, dat gooi je zomaar niet weg..." (WDB)

DE PLOEG DIE IN 69-70 DERDE EINDIGDE IN EERSTE KLASSE. BOVEN VLNR: MAHIEU, DEVIAENE, BRKLJACIC, DE GROOTE, KONTER, GHELLYNCK. ONDER VLNR: JURION, LEONARD, DOS SANTOS, SZTANI, ZORGLIET, VACENOVSKY, DELMULLE

EARM

E L E K T R O

E.R.M. nv Merelbeke - www.erm.be

 MAES

**MATEN.
MAKKERS.
MAES.**

Bier met liefde gebrouwen, drink je met verstand.

KIDICOOL TROPICAL

NIEUW

ZONDER
TOEGEVOEGDE SUIKERS,
KLEURSTOFFEN
EN BEWAARMIDDELEN

Zon of geen zon, kleine kampioenen genieten voortaan elke dag van een tropisch sfeertje.

Want naast appel-perzik en appel-aardbei is er nu ook Kidicool Tropical met appel, passievrucht, sinaasappel en mango.

Kidicool Tropical is de ideale dorstlesser na de turnles en ideaal voor onderweg dankzij de sportdop.

Met Kidicool Tropical in de sporttas wordt elke dag nog leuker en fruitiger.

WILD- & GEVOGELTE SPECIALITEITEN

D'HAUWE

Gouden Medaille Wildpaté's

EEN GREEP UIT ONS ASSORTIMENT:

vers Vlaanders konijn, diverse hoevekippen zoals Mechelse
Koekoek, poulet de Bresse, poulet noir, enz.
inlandse en Franse hoeveduif, confijten, aïelles, gerookte pro-
ducten, wildfond, parelhoen, kwartel, ganzenlever, wilde eend,
fazant, patrijs, haas, wild konijn, bosduif, ree, hert, everzwijn
enz...

Antwerpsesteenweg 384

B-9040 Sint-Amandsberg (Gent)

Tel: 09/228 28 66 - E-mail: info@dhouwe.com

MEER INFO OP ONZE WEBSITE WWW.DHAUWE.COM

PETER BALETTE AL JAREN IN TROUWE DIENST VAN DE BUFFALO'S

DE KEUZE VAN

Zelden is een assistent-trainer zo populair geweest bij het Gentse publiek als Peter Balette (°11 april 1961). De Limburger is sinds het najaar van 2013 in dienst van de Buffalo's, alleen onderbroken door één jaar RC Genk. Balette lééft voor de club in goede en slechte dagen en laat dat in zijn reacties en interviews ook merken. De supporters zien dat, voelen dat, en respecteren hem daarvoor mateloos. Ooit is Balette ook een actief voetballer geweest. Hij speelde steeds in eigen regio: bij SK Heusden, Berkenbos VV, Tervant AC en Lanaken VV. "Ik was als speler een nummer 6 die verbaal heel duidelijk aanwezig was op het veld en andere spelers beter liet voetballen. Ik werkte voor de ploeg, ik corrigeerde, ik stuurde. Maar ik had niet het talent voor eerste klasse. Ik raakte tot op bevorderingsniveau. Ik ben ook altijd 'rond de kerktoeren' blijven spelen. Mijn vader was mijn grote voorbeeld. Hij was onderwijzer in het dorp en trainde alle categorieën in de club bij Heusden-Zolder. Op een bepaald moment was hij zelfs trainer vanaf de miniemen tot en met de eerste ploeg. Ik kreeg de passie voor voetbal en voor het trainerschap dus met de paplepel binnen, maar puur als speler had ik niet de kwaliteit om het te schoppen tot een topniveau."

Het was geen toeval dat Balette op zijn 35 aan de slag kon als speler-trainer, bij Opglabbeek.

"Eigenlijk was ik voorbestemd om trainer te worden. Mijn positie als verdedigende middenvelder, mijn verbale vermogen, het feit dat ik meestal ook de aanvoerder was, dat ik het gevoel had dat ik op het veld een verlengstuk kon zijn van de trainer... dat alles wees in dezelfde richting. Dat zette zich door als speler-trainer bij Opglabbeek en daarna is het heel snel gegaan."

Balette was drie jaar hoofdtrainer bij Verbroedering Meerhout en daarna vier jaar bij de Koninklijke Heusden-Zolder (dat daarna fusioneerde met Beringen). Die club beleefde tussen 1996 en 2004 een waar voetbalsprookje. In '96 promotie naar Bevordering, in '97 promotie naar

derde klasse, in 2000 promotie naar tweede klasse en ten slotte in 2003 promotie naar eerste klasse, onder Balette. Het verblijf in eerste bleef beperkt tot één seizoen, maar Balette houdt er niks dan schitterende herinneringen aan over. Er waren memorabele zeges tegen Club Brugge en RC Genk met spelers als Logan Bailly, Dimitri De Condé, Stijn Haeldermans, Mike Origi en Igor de Camargo.

"Ik ben stapje voor stapje naar boven geklommen, maar wel altijd met tonnen energie. Ik heb ook mijn pro license-diploma behaald na zeer hard werken, maar dat heb ik me nooit berouwd, want dat heeft me veel voordelen opgeleverd in mijn loopbaan als trainer. Ik heb door die verworven kennis en vaardigheden én door mijn harde werk later kansen gekregen in eerste klasse, daar ben ik dankbaar voor.

Ik combineerde mijn eerste trainersopdrachten, op lager niveau, met een deeltijdse job in het onderwijs, ik was leerkracht lichamelijke opvoeding. In de voormiddag gaf ik dan les en in de namiddag en avond gaf ik training. Dat waren lange dagen. Pas bij Heusden-Zolder, zelfs al in tweede klasse, werd ik voltijds proftrainer. Toen we wonder boven wonder naar eerste klasse promoveerden, was er van een combinatie met lesgeven natuurlijk geen sprake meer. Ik had op dat moment nog niet de ambitie om hogerop te geraken als trainer. Ik was tevreden met de jobs die ik kreeg, met het niveau van de clubs die mij aantrokken. Dat ik ooit bij een topclub in eerste klasse zou belanden, was het verst van mijn gedachten. Ik heb mijn tijd genomen, liet de dingen op mij af komen, en ben stapje voor stapje gegroeid."

Alleen topclubs

De kentering in Balettes loopbaan kwam na een jaartje Lommel. "Ik kreeg een aanbieding van KV Oostende, toen tweede klasse, om er hoofdtrainer te worden. Maar toen gouvengenoot Jacky Mathijssen trainer werd van Club Brugge, trok ik mijn stoute schoenen aan en ik stuurde

N HET HART

Jacky een sms'je met de vraag om aan mij te denken als hij een assistent zou zoeken. Jacky heeft dat toen aangekaart bij manager Luc Devroe, maar ik hoorde daarna een tijdje niets meer. Dus tekende ik bij Oostende. Een halfuur nadat ik bij Oostende getekend had, kreeg ik telefoon van Devroe uit Amerika. Hij had mijn oproep gemist, maar drong erop aan om toch naar Club te komen. Toen heeft hij een akkoord uitgewerkt met Oostende om mijn contract daar te verbreken en ben ik assistent-trainer geworden bij Club Brugge. Eerst onder Mathijssen, daarna onder Adrie Koster. Ik bleef er vier seizoenen."

Balette was daarna niet meer uit eerste klasse weg te slaan. Na Club Brugge volgden twee jaar Standard (onder José Riga, Ron Jans en Mircea Rednic), KAA Gent (Rednic nam hem mee naar Gent) en RC Genk, allemaal topclubs. Dat kan geen toeval zijn.

"De voorbije twaalf jaar heb ik inderdaad bij vier topclubs gewerkt in België, terwijl ik nooit aan die top gevoetbald heb. Maar dat laatste heb ik nooit als een obstakel of een probleem ervaren voor mijn trainersloopbaan."

In 2007 schakelde Balette over naar assistent-trainer.

"Dat zal wel geen toeval zijn. Er zit iets in mij dat mij geschikt maakt daarvoor. Ik kon mij altijd schikken in die rol. Een assistent-trainer moet 100% achter zijn hoofdtrainer staan, dat is essentieel. Je draagt niet de eindverantwoordelijkheid, dat moet je aanvaarden. Ik ben dus altijd volledig loyaal naar mijn hoofdtrainer toe – elke hoofdtrainer met wie ik gewerkt heb, weet dat ik absoluut niet sta te springen om zijn job over te nemen. Ik heb overigens van elke trainer (bij Gent waren dat Vanhaezebrouck, Vanderhaeghe en Thorup) iets bijgeleerd, ook van de verschillende collega-assistent-trainers met wie ik gewerkt heb. Ieder heeft zijn eigen aanpak, zijn eigen capaciteiten, zijn eigen kwaliteiten: daar leer ik elke keer van."

De rol van hoofdtrainer en assistent-trainer is duidelijk verschillend.

"Als hulptrainer sta je dicht bij de spelers. Als je hoofdtrainer bent, is je contact met de spelers afstandelijker, en dat is ook goed zo. Als hoofdtrainer moet je soms pijnlijke of harde beslissingen nemen en dan is het beter dat je niet té dicht bij de groep staat. Dan moet je een beetje boven je spelersgroep én boven je staf staan. Als assistent-trainer kan je vriendschappelijker met spelers omgaan, je staat meer op gelijke voet. Die sterke band opbouwen met spelers, dat is iets wat mij enorm bevalt.

Je moet ook leren om elke speler anders te benaderen. De ene heeft een schouderklop en een warm gesprek nodig, de andere mag je wat harder aanpakken, daar mag je tegen roepen en die roepen dan gewoon terug. Sommige jongens kunnen goed kritiek verdragen, zelfs in groep, anderen neem je beter even apart omdat die niet graag collectief worden bekritiseerd. Dat moet je aanvoelen, elke speler heeft een eigen persoonlijkheid en karakter. Ook van privé-situaties ben ik bijna altijd op de hoogte. Daar moet je over praten met de jongens, misschien is er iets met hun vrouw of gezin of een ander probleem. Supporters of andere waarnemers in het voetbal vergeten soms dat die spelers op het veld ook mensen zijn, geen robots. Die verdienen – toegegeven – veel geld om hun job te doen, maar die hebben allemaal ook nog een leven buiten het voetbal. En vaak speelt dat leven een belangrijke rol in hoe ze presteren. Wie met zijn hoofd niet 100% met zijn vak kan bezig zijn, soms geheel begrijpelijk, die zal minder goed presteren, dat is normaal. Je merkt dat heel goed: een speler die privé heel gelukkig is, die straalt ook op het veld. Trouwens, ook Jess Thorup spreekt vaak individueel met spelers, hij steekt daar heel veel tijd in."

Zes op zeven dagen in Gent

In 2015 koos Balette er bewust voor om assistent te worden bij RC Genk, veel dichterbij huis.

"Dat ik toen naar Genk gegaan ben, was omdat mijn dochter het heel moeilijk had in haar eerste jaar hogere

studies. Zij had mijn bijstand en aanwezigheid nodig. Ik heb toen dus dat jaar Champions League met KAA Gent moeten inruilen voor het diploma van mijn dochter, maar ik ben heel blij dat ik dat toen gedaan heb. Intussen werkt ze als verpleegster nadat ze in Leuven een specialisatiejaar neonatologie gestudeerd heeft. Na dat ene jaar Genk ben ik teruggekeerd naar Gent en heb ik hier voor vijf jaar getekend. Dat was dus een heel bewuste keuze. Ik had het na de titel ook aan de voorzitter gezegd: 'Ik keer hier ooit nog terug'. Uiteindelijk ben ik sneller teruggekeerd dan ik gedacht had, maar ik heb daar nog geen seconde spijt van gehad. De meest praktische of comfortabele oplossing was geweest dat ik in Genk mijn carrière had voortgezet en misschien zelfs beëindigd, dichtbij huis. Maar zo zit ik niet in elkaar. Ik kies voor mijn hart.

Ik leef en werk nu zes dagen op zeven in Gent, terwijl mijn gezin in Limburg is. Ik klaag daar niet over, dat is een bewuste keuze geweest. Je moet misschien een beetje gek zijn om dat te doen, maar dan ben ik maar een beetje gek."

Balette is zich bewust van zijn populariteit bij de supporters.

"Ik weet niet hoe dat komt, maar ik veronderstel dat dat mede is omdat ik samen met hen die kampioentitel behaald heb. Dat blijft zoiets magisch. Ik word nu nog altijd door de fans over die titel aangesproken. Ik ben ook iemand die zijn emotie toont, soms euforisch, soms boos, soms verdrietig. Ik schaam me daar absoluut niet voor. Ik

ben wie ik ben en ga me niet anders voordoen dan ik ben. Ik denk dat de supporters dat waarderen."

Hoekschoppen

Naast Balette wordt Jess Thorup ook bijgestaan door Gino Caen, Francky Vandendriessche en Frédéric Dupré. "Gino houdt zich vooral bezig met de fysieke voorbereidingsvormen, ik ben meer de assistent van de hoofdtrainer voor het veldwerk. En ik hou me sinds dit jaar ook bezig met de stilstaande fasen in offensief opzicht. We bereiden die minutieus voor, in veel verschillende variaties, daar wordt wekelijks keihard op gewerkt. De variaties die we inbouwen, laten we ook afhangen van de komende tegenstander. We kijken hoe zij zich verdedigend opstellen bij stilstaande fasen en gaan daar dan op inspelen. Week na week wisselen wij, evalueren wij, vernieuwen wij. Ook de gebaren die de trapper, meestal Vadis dus, maakt om duidelijk te maken voor welke variatie hij kiest, wisselen we elke keer weer, zodat de tegenstander geen enkele kans maakt om zich hierop in te stellen.

Natuurlijk ben je als trainer ook afhankelijk van de kwaliteit van je spelers daarin: de speler die de hoekschoppen of vrijeschoppen trapt en de spelers die komen inlopen om een doelpunt te maken. Als dàar niet het nodige talent zit, mag je voorbereiden wat je wil. Het is ook het eerste jaar dat Vadis als trapper zo'n constante vertoont in zijn rol. Ik ken hem al van bij Club Brugge, toen was hij daar nog niet klaar voor en had hij de concurrentie van Ivan Leko. Nu krijgt hij wél 100% vertrouwen daarin en dat loont. Hij neemt die verantwoordelijkheid zeer ernstig – gecombineerd met zijn traptechniek doen we daarmee een gouden zaak. Maar de vele trainingen daarop leveren ook wel resultaat op, dat is waar. Onze groep nu is ook enorm gedreven om in dat verhaal mee te gaan. Als je dan ook nog af en toe scoort op een stilstaande fase, dan motiveert dat natuurlijk extra.

Let er ook op dat wij op stilstaande fasen defensief bijna geen enkele goal tegen krijgen. Die pluim gaat volledig naar Francky Vandendriessche, ook doelmanentrainer, die daarvoor instaat."

Tot slot: Peters overeenkomst bij de club loopt af in 2021. Hoe ziet hij de toekomst?

"Laten we niet op de dingen vooruitlopen. Maar ik wil zeker graag blijven, absoluut."

(WDB)

www.domestic-services.be

**Voor al uw huishoudelijke hulp.
Maak tijd voor jezelf en contacteer ons!**

www.domestic-services.be

WW19390416S.B

Dienstencheques

XLGROUP
SERVICE COMPANIES

Domestic
SERVICES

way2events

PROUD PARTNER

A
BOLD
EVENT
EXPERIENCE

INSIDE

Wie is voor jou op dit moment de beste centrale middenvelder van de wereld?

Frenkie de Jong

Had je in het voetbal een idool als kleine gast?

Zinedine Zidane

Wat is tot nu toe je mooiste ervaring als voetballer?

De kampioenstitel met AA Gent.

Welke muziek beluister je om in de stemming te komen voor een wedstrijd?

Geen

Wat kan je mateloos irriteren?

Files, verschrikkelijk!

Voor welke (landen)ploeg zou je thuis blijven om er een match van te zien op TV?

FC Barcelona

Wat was je beroepsmatig geworden als je geen voetballer was geweest?

Kinesist wellicht.

Wat is je voornaamste ontspanning buiten voetbal?

Mijn gezin.

Wie is je beste vriend in het voetbal?

Brecht Dejaegere en Kenny Steppe.

In welke kleur van tenue speel je liever niet?

Roze

Voor welke droomclub zou je ooit wel willen spelen, realistisch of niet?

FC Barcelona

Welke andere sport vind je fascinerend om naar te kijken?

Tennis

Welke van je ploegmaats is de grappigste?

Laurent Depoitre

SVEN KUMS

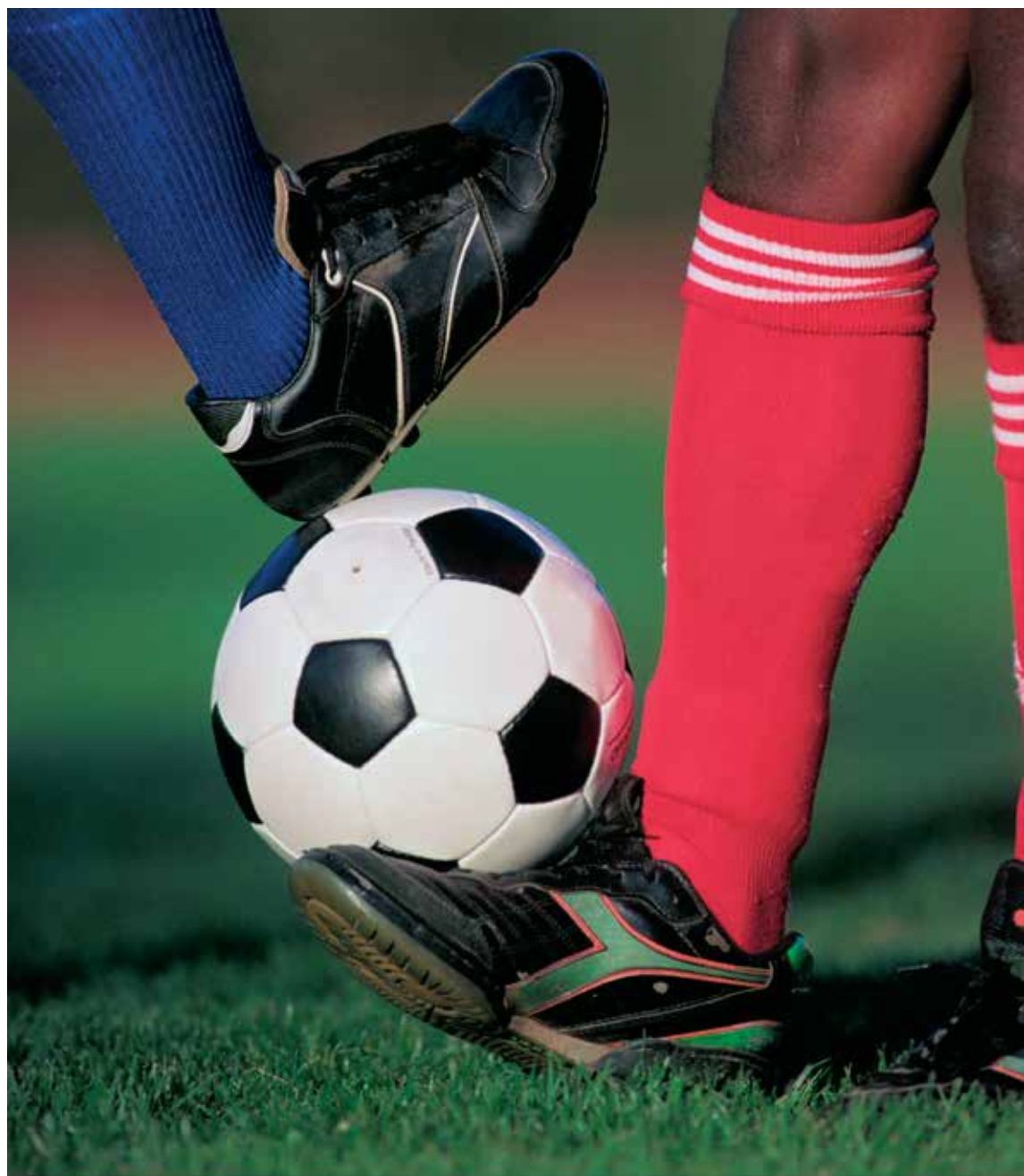

NU OOK TE KOOP IN DE
BUFFALO FANSHOP

**NEN ECHTEN
GENTENEIR DIE
DROAGT NEN
BUFFALO WATCH!**

**MAGELEINSTRAT 6 9000 GENT
VANBIGNOOTSHOP.BE**

THUIS IN ÚW SPORTWERELD

 Baloise
Insurance

Jo.mode
LOCHRISTI

KAA GENT LADIES PRESTEREN UITSTEKEND EN WINNEN BLAUW-WITTE FANS

SUPPORTERSCHIEZEN METERS

LUBS

De vrouwenploeg van KAA Gent krijgt steeds meer aandacht van de blauw-witte supporters. Niet meer dan normaal, want We Are One Family. Heel wat supportersclubs beslissen intussen om ook een speelster van de KAA Gent Ladies aan te stellen tot meter. De sportieve successen van de ploeg in de Super League zorgen ervoor dat ze ook aan populariteit wint...

Voor de kwartfinale van de Beker van België vorig jaar in maart, thuis tegen kampioen en favoriet RSC Anderlecht, waren er meer dan duizend Buffalosupporters naar Oostakker afgezakt – met ondersteuning van sfeergroep Armada Ganda, waarvoor onze oprechte dank. Het was niet alleen een prachtige, zonnige zondag, zij die voor het eerst de Ladies kwamen aanmoedigen, waren zoals steeds aangenaam verrast door het goede voetbalspel en de gedrevenheid van onze speelsters. De 3-1 einduitslag was hun verdienste, het waren de talrijke supporters die hen vleugels gaven.

Top vorig seizoen was ook de bekerfinale op Dender tegen rivaal Standard. Het stadion kleurde blauw-wit, de Gentse gezangen waren tot diep in Gent te horen, de ploeg was op niveau. Opnieuw waren het de Gent-supporters die onze meisjes naar een hoger voetbalniveau tilden. Het is geen toeval dat KAA Gent Ladies al tweemaal in drie jaar tijd de Beker van België won. Ook Jess Thorup, Peter Balette en hun spelers waren of aanwezig of steunden onze vrouwenploeg via filmpjes. In de lopende competitie draait de ploeg ook weer vlotjes mee voorin. En last but not least: in onze ploeg spelen sedert dit seizoen nu ook zes Red Flames, speelsters van de nationale vrouwenploeg.

Enkele jaren geleden stelden de Blue Lions met Elena Dhont voor het eerst niet alleen een peter, maar ook een meter aan.

Daarna volgde Tatanka: zij zijn met topschutter Amber Maximus (nu aan het revalideren van een zware knie-operatie - nog een paar weken en ze is opnieuw aan spelen toe) al aan hun tweede meter toe. Vandaag hebben de meeste supportersclubs een meter aangesteld of ze zijn ermee bezig.

DE SUPPORTERSCLUBS MET HUN METERS

Tatanka - Amber Maximus

Buffalo's Zwijnaarde - Marie Minnaert

Nie Pleuje - Silke Vanwynsberghe

Buffalo Clan d'Augustijntjes - Romy Camps

Picasso Indians - Nicky Van Den Abbeele

The Blue Indians - Ella Vierendeels

Blue White Indians Gavere - Jassina Blom en Shari Van Belle

West Buffalo's - Fran Meersman

Club 80 - Kassandra Missipo

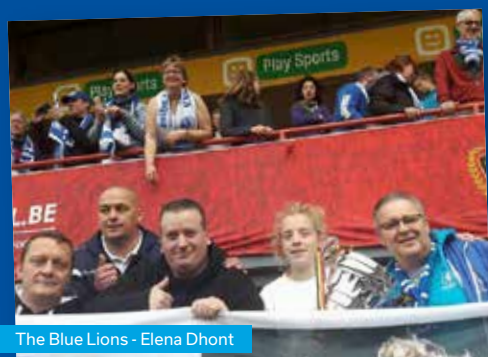
Café De Zot - Tine Schryvers

Gantoisetippers - Anouk Van Der Klooster

Buffalo Eke - Chloé Van De Velde en Marith De Bondt

The Blue Lions - Elena Dhont

We blijven rekenen op jullie groeiende steun, ook dit seizoen hebben we die nodig en kom eens vaker naar het stadion in de Eikstraat in Oostakker waar de Ladies hun thuiswedstrijden afwerken. Zie voor meer info: kaagentladies.be

Wil je persoonlijk op de hoogte blijven van onze vrouwenploeg, stuur dan een mail naar dominique.reyns@kaagentladies.be

Maak kennis met de ROLF BENZ LOUNGE in uw vertrouwde Ghelamco Arena. Via de ingang Meetdistrict, naast Albert Heijn, vindt u ons op de 4e verdieping. Op weekdagen is deze Lounge een adembenemende toonzaal waarin de verschillende troeven van Interieur Van der Waerden getoond worden.

Koken/Wonen/Slapen.
Daarvoor bent u bij Interieur Van der Waerden aan het juiste adres.

In de ROLF BENZ LOUNGE stellen we u een keuken voor, volledig op maat gemaakt met hoogwaardige materialen (Corian, Gaggenau, Quooker). In een andere hoek vindt u een heerlijke lounge-zetel en strak meubel van Hülsta.

Jeroen en Michèle ontvangen u hartelijk in de ROLF BENZ LOUNGE

Elke weekdag van 13.30 tot 18u en na afspraak.
Geef een kort seintje vooraf, 09/330.23.77, en geniet van een persoonlijke ontvangst!

Openingsuren:

**van maandag tot vrijdag
van 13.30 tot 18u
en na afspraak**

Ottergemsestw. Zuid 808, 9000 Gent, 09 330 23 77

Steenweg 480, 9470 Denderleeuw, 053 66 86 45

www.vanderwaerden.be

**WE
MAKE
YOUR
PRINT
WORK**

Biedt Graphius u als all-round drukwerkpartner een performante infrastructuur? Zeker. Werken we met state-of-the-art technologie? Absoluut! Maar wat ons écht uniek maakt, is de volledig geïntegreerde productiestroom van ordervoorbereiding tot aflevering. Elk van onze 370 vakmensen haalt het maximum uit zijn of haar expertise waardoor uw drukwerk in één vloeiende beweging door ons proces wordt begeleid, met een naadloze samenwerking en communicatie.

Graphius, uw drukpartner voor magazines, catalogi, brochures en boeken.

GRAPHIUS

Graphius - Eekhoutdriesstraat 67, B-9041 Gent, T +32 9 218 08 41

Graphius Brussels - Hemelstraat 2, B-1651 Beersel

PPO Graphic - 10 Rue de la Croix Martre, F-91120 Palaiseau

www.graphius.com

AMG

SPORTIVITEIT ZIT IN ONZE GENEN.

De AMG GT 4-Door Coupé scoort voluit op snelheid en tactiek.

Dankzij zijn nieuwe bijkomende schakelaars op het AMG-Performance stuurwiel beschikt hij over een perfecte controle waarmee hij iedere tegenstander moeiteloos voorbij dribbelt. U merkt het meteen: het is duidelijk tot welke performance-familie deze sportwagen behoort. Test hem zelf bij Hedin Automotive Gent, Sint-Martens-Latem en Eeklo.

HEDIN
AUTOMOTIVE

Hedin Automotive Gent - Afrikalaan 208 - 9000 Gent

Hedin Automotive Sint-Martens-Latem - Kortrijksesteenweg 108 - 9830 Sint-Martens-Latem

Hedin Automotive Gent - Verkooppunt Eeklo - Gentssesteenweg 78 - 9900 Eeklo

www.gent.mercedes-benz.be

8,1-11,3 L/100 KM • 184-257 G CO₂/KM (volgens de NEDC-normen).

Milieu-informatie KB 19/3/2004: www.mercedes-benz.be - Geef voorrang aan veiligheid.

Tickets

T. 09 330 23 00

F. 09 330 23 04

Commerciële informatie

T. 09 330 23 10

F. 09 330 23 15

Algemeen nummer

09 330 23 23

Adres

Ottergemsesteenweg - Zuid 808
9000 Gent

Website

www.kaagent.be

Online ticketing:

tickets@kaagent.be

Openingsuren ticketing

Weekdagen

Maandag t.e.m. vrijdag: van 12u tot 18u

Matchdag van 10u tot 12u45 en van 14u - tot aanvang wedstrijd

Weekend

Thuiswedstrijd: ticketing open op de dag van de wedstrijd zelf vanaf 5u voor de aftrap van de wedstrijd.

Geen thuiswedstrijd: ticketing enkel op zaterdag open tussen 10u en 13u.

Openingsuren Fanshop

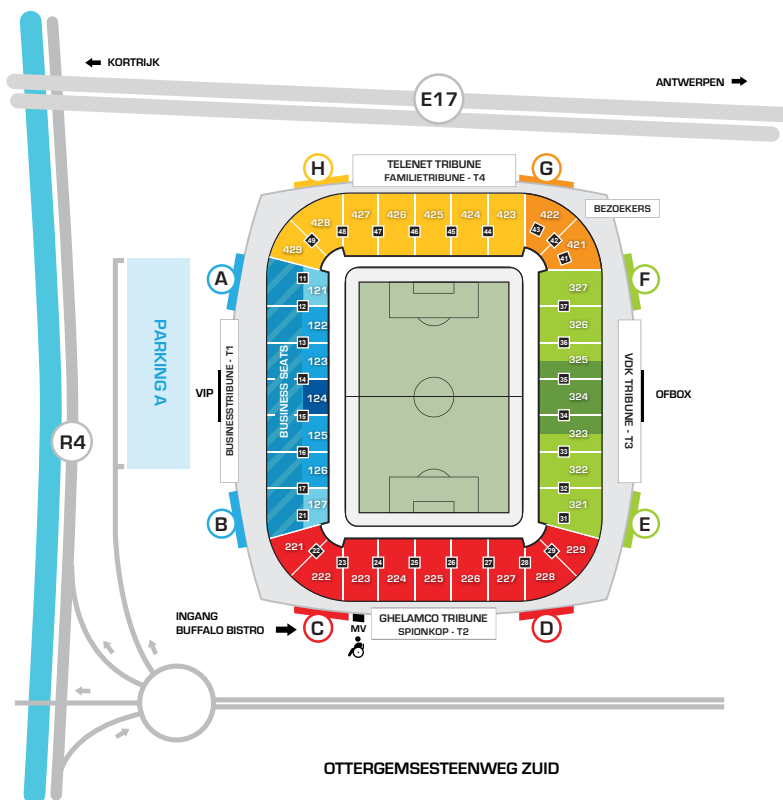
Maandag: gesloten

Dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag: van 12u tot 18u

Zaterdag: geen wedstrijd van 10u tot 17u

bij wedstrijd: 10u tot 12u; 14u start wedstrijd en één uur na de wedstrijd

Zondag gesloten tenzij wedstrijd: dan van 3u voor de wedstrijd tot aanvang wedstrijd en één uur na de wedstrijd.

Buffalo Bonus

Ontdek jouw exclusieve promotie op
kaagent.napoleongames.be

PLAY
SAFE.BE

18+

GOK MET MATE

NAPOLEON
SPORTS & CASINO